

ligt at udrette Noget ved en saadan høiere Beskatning; thi derved ophører den store Consum, og man hjælper sig da paa anden Maade. I andre Lande har man forsøgt, hvorvidt man kunde gaae med disse svagere Drickebarer, men man er kommen til det Resultat, at en moderat Told var det Gæste, man kunde tage af den Slags Drickebarer. Man har gjort den Indvending mod dette Lovforslag, at disse Afgifter ere for høie, men jeg troer, at det ikke vil være spildt at anvende et Par Minuter paa at sammenligne vor Tilstand med Hensyn til Brændeviinstilvirkning og Brændeviinshandel med den Tilstand, som findes i et Par Mil herfraovre i Sverrig. Det er bekjendt, at afdøde Kong Oscar i høieste Grad interesserede sig for at faae Brændeviinstilvirkningen indskrænket og for paa alle Maader at forhindre den store Forbrug af Brændeviin, som dengang fandt Sted i Sverrig. Saaledes blev der under hans Regjering stadig lagt høiere og høiere Afgifter paa og stadig gjort større og større Indskrænkninger i Tilvirkningen af Brændeviin. Vi have hos os nu i dette Dieblit en Afgift af mellem 5 og 6 f. pr. Pot , Krigsskatten indbefattet; men i Sverrig betales der til Staten næsten 20 f. Lad dette imidlertid være, som det vil, saa er der noget langt Interessanterne, hvilket det netop i Anledning af den herværende Lov synes mig at være af Værdi at kjende; det er den Afgift, som svares af Brændeviin til Communerne. Naar man har betalt Staten en Told af omtrent 20 f. pr. Pot , kan man dog ikke faae Lov til at udsælge dette Brændeviin, medmindre man giver en yderligere Afgift af omtrent 4½ f. pr. Pot , og vil man dernæst have Ret til at udsælge det, betaler man ikke mindre end 7 f. pr. Pot . Denne Forretning er altsaa betyngget med saa store Byrder og er under et saa skarpt Tilsyn, at man næsten skulde synes, det var umuligt, at det kunde gaae godt, men det gjør det dog. Med Undtagelse af den staauske Ryst, hvortil vi have den Fornøielse at levere en Mængde Potter Brændeviin om Aaret, finder der intet Smugleri Sted i de øvrige Dele af Landet. Grunden, hvorfor jeg her nævner dette Forhold ligeoverfor Communerne,

er den, at jeg synes, at man efterhaanden kunde begynde med noget Eignende hertilands, og jeg skal strax nævne, hvorledes Forholdet stiller sig. Der har i den lille By Landskrona med 6,000 Mennesker dannet sig et Bolag, som det kaldes, et Compagni, der giver 7,000 Rb. for Retten til at udsælge Brændeviin, og det har i forrige Aar havt en Fordeel af 10,000 Rb. De Herrer kunne nu tænke sig, hvor dyrt dette Brændeviin bliver; det staaer ikke tilbage i Pris for almindelig Biiin, men desuagtet har man dog en meget anstændig Statsindtægt af Brændeviin, thi foruden Alt, hvad der gaar til Communerne, nyder Staten imellem 4 til 5 Millioner i vore Penge deraf. Alle de Afgifter, jeg har nævnt, og som svares til Communerne, anvendes til almeen-nyttige Foretagender og til forskjellige Anstalter, og Kongen har befalet sine Embedsmænd, fra den høieste til den laveste, paa det Aller-nøieste at holde over, at denne Brændeviins-anordning bliver efterfulgt. Naar man her taler om, at de Bøder og Straffe, man vil sætte for Dvortrædelsen af Bestemmelserne i denne Retning, ere saa skarpe, skal jeg nævne, at man i Sverrig har en Række af Bøder i den Henseende, og den, som 4de Gang forsyn-der sig imod Loven, kommer i Fængsel fra 2 Maaneder til ½ Aar. Naar vi nu erindre, at der her i Landet er 1,700,000 Mennesker, og at vi tilvirke og forbruge omtrent 32 Millioner Potter Brændeviin, samt dernæst, at det er omtrent det samme Quantum, der tilvirkes i Sverrig, staaer vi rigtignok med Palmen i Hænderne, hvad Brændeviinsdrif angaaer. Forholdet med Hensyn til Productionen er omtrent eens i disse to Lande, men da Sverrig har mere end den dobbelte Befolkning imod Danmark, burde det tilvirke 64 Millioner Potter. I Norge er der det samme Forhold, hvad Afgiften angaaer, den er saa nær som mulig 19 Skilling pr. Pot. Jeg kunde nævne flere Exempler, og der er eet, jeg ikke kan undlade at nævne; det er, at Brændeviinsafgiften i England er 5 Mk. pr. Pot . Dersom vi kunde beslutte os til at blive enige om at give 5 Mk. pr. Pot i Afgift til Staten af det Brændeviin, der her forbruges, og derhos vilde forpligte os til ikke at indskrænke